

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 25.11.2013
COM(2013) 839 final

2013/0413 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

luvan antamisesta Ranskalle soveltaa Guadeloupessa, Ranskan Guyanassa, Martiniquessa ja Réunionissa tuotetusta ”perinteisestä” rommista kannettaviin tiettyihin välillisiin veroihin alennettua verokantaa ja päätöksen 2007/659/EY muuttamisesta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Ranskalle annettiin EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan (nykyinen SEUT-sopimuksen 349 artikla) perusteella 9 päivänä lokakuuta 2007 annetulla neuvoston päätöksellä 2007/659/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 19 päivänä joulukuuta 2011 annetulla neuvoston päätöksellä 896/2011/EU, lupa soveltaa emämaansa alueella Ranskan merentakaisissa departementeissa valmistettuun ”perinteiseen” rommiin alennettua valmisteverokantaa, joka voi olla alhaisempi kuin direktiivissä 92/84/ETY säädetty vähimmäisverokanta mutta enintään 50 prosenttia alhaisempi kuin alkoholin yleinen valmisteverokanta Ranskassa. Alennettua valmisteverokantaa voidaan soveltaa ainoastaan vuotuisessa kiintiössä, jonka suuruus on 120 000 hehtolitraa puhdasta alkoholia. Poikkeuksen voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2013.

Tämän toimenpiteen tavoitteena on kompensoida Ranskan merentakaisen departementtien, jäljempänä ”FOD”, tuottajille niiden epäedullinen kilpailuasema, joka johtuu departementtien syrjäisyydestä, saaristoasemasta, pienestä koosta, vaikeasta pinnanmuodostuksesta ja ilmastosta sekä riippuvuudesta muutamista tuotteista (erityisesti ruoko-sokeri-rommi-arvoketjusta). Kaikkien näiden tekijöiden pysyvyys ja keskinäinen vaikutus rajoittaa huomattavassa määrin näiden departementtien kehitysmahdollisuuksia.

Ranskan viranomaiset pyysivät 12. maaliskuuta 2013 komissiota antamaan ehdotuksen neuvoston päätökseksi, jolla pidennettäisiin päätöksen 2007/659/EY voimassaoloa entisiin ehdoin seitsemällä vuodella 31. joulukuuta 2020 asti. Tätä pyyntöä täydennettiin ja muutettiin 3. heinäkuuta ja 2. elokuuta 2013. Ranskan viranomaiset pyysivät komissiota erityisesti laajentamaan neuvoston päätöksen soveltamisalaa, jotta se kattaisi myös ”cotisation sur les boissons alcooliques” -sosiaalivakuutusmaksun (joka tunnetaan myös nimillä ”Vignette Sécurité Sociale” ja ”VSS-maksu”). Kyseinen alkoholijuomia koskeva maksu suoritetaan Ranskan sairausvakuutusrahastoon alkoholituotteiden kohtuuttoman käytön aiheuttamien terveysriskien vähentämiseksi. Lisäksi Ranskan viranomaiset pyysivät komissiota muuttamaan takautuvasti eli 1. tammikuuta 2012 alkaen neuvoston päätöstä 2007/695/EY siten, että se kattaisi myös VSS-maksun, jotta alemmaa maksukantaa voitaisiin soveltaa myös neuvoston päätöksessä 2007/659/EY lueteltujen neljän Ranskan syrjäisimmän alueen tuottamaan ”perinteiseen” rommiin.

2. RANSKAN JA EUROOPAN ROMMIMARKKINOIDEN JA POIKKEUKSEN OMINAISUUDET

Euroopan rommimarkkinoiden koko on vaihdellut ajan mittaan. Ne ovat kuitenkin kasvaneet 1980-luvun lopusta alkaen 250 000–300 000 hehtolitrasta puhdasta alkoholia nykyiseen noin 800 000 hehtolitraan puhdasta alkoholia (taulukko 1).

Vaikka Euroopan rommimarkkinoiden koko on siis melkein kolminkertaistunut 1980-lopusta lähtien, FOD-rommin myyntimäärät ovat vain kaksinkertaistuneet näillä markkinoilla 1990-luvun alkuun verrattuna ja kasvaneet vain 50 prosenttia 1980-luvun loppuun verrattuna. FOD-rommin osuus koko Euroopan markkinoista oli noin 50 prosenttia 1980-luvun lopulla, mutta nyt se on vakiintunut noin 25 prosentin tasolle.

Vaihtelu on saattanut olla eri vuosina jopa 150 000 hehtolitraa tai 20 prosenttia, kuten vuosina 2002–2004 ja 2007–2010. Nämä vaihtelut koskivat sekä kolmansien maiden että FOD-rommin myyntimääriä. Vuonna 2011 tärkeimmät kolmannet maat, joista peräisin olevaa rommia tuotiin, olivat Kuuba, Venezuela, Brasilia, Yhdysvallat ja Meksiko. FOD-rommia

tuotiin lähinnä Ranskan emämaan alueelle (71 prosenttia) ja muihin EU-maihin (27 prosenttia), kuten erityisesti Espanjaan ja Saksaan.

Taulukko 1
Rommimarkkinoiden kehitys Euroopassa
 (hehtolitraa puhdasta alkoholia)

Vuosi	Yhteensä	Kolmansien maiden rommi	FOD-rommi	FOD-rommin osuus (%)
1986	313 459	152 252	161 207	51 %
1987	300 152	158 117	142 035	47 %
1988	252 877	130 976	121 901	48 %
1989	293 462	161 485	131 977	45 %
1990	368 913	227 975	140 938	38 %
1991	336 252	221 861	114 391	34 %
1992	332 145	223 522	108 623	33 %
1993	322 743	231 059	91 684	28 %
1994	357 936	253 215	104 721	29 %
1995	284 178	184 835	99 343	35 %
1996	359 295	249 239	110 056	31 %
1997	453 050	354 858	98 192	22 %
1998	500 295	395 031	105 264	21 %
1999	567 449	428 790	138 659	24 %
2000	645 237	495 625	149 612	23 %
2001	695 033	534 316	160 717	23 %
2002	734 249	557 458	176 791	24 %
2003	880 653	713 535	167 118	19 %
2004	727 772	569 278	158 494	22 %
2005	726 876	571 317	155 559	21 %
2006	791 542	626 157	165 385	21 %
2007	785 695	608 449	177 246	23 %
2008	851 748	657 725	194 023	23 %
2009	720 958	523 172	197 786	27 %
2010	838 749	640 923	197 826	24 %
2011	809 393	603 911	205 485	25 %
2012	764 490	574 562	189 928	25 %

Lähde: Eurostat.

Kun Euroopan markkinoiden kehitystä verrataan Ranskan emämaan markkinoiden kehitykseen viimeisen vuosikymmenen aikana eli vuosina 2000–2010/2012, voidaan havaita, että eräät kehityssuuntaukset ovat yhteisiä molemmille markkinoille mutta että Ranskan emämaan markkinat ovat huomattavasti dynaamisemmat (taulukko 2).

- Vaikka koko Euroopan rommimarkkinoiden vuotuinen kasvu oli keskimäärin 2–3 prosenttia, se oli melkein kaksi kertaa suurempi Ranskan emämaan markkinoilla.
- Vuosina 2000–2010 kolmansista maista tuodun rommin määrä kasvoi koko Euroopan markkinoilla noin 50 000 hehtolitralla puhdasta alkoholia, kun taas Ranskan markkinoilla, joka muodostaa neljänneksen koko Euroopan markkinoista, kasvu oli noin 20 000 hehtolitraa puhdasta alkoholia.

Taulukko 2

Kehitys Ranskan rommimarkkinoilla (Ranskan emämaa)
(hehtolitraa puhdasta alkoholia)

	Luovutus kulutukseen alennettua valmisteverokantaa soveltaen	Kiintiön ulkopuolinen tuonti	Kolmansis- ta maista	Yhteensä
2000	78 300	30 000	1 000	109 300
2001	86 200	26 500		
2002	86 900	37 000		
2003	86 400	26 200		
2004	87 900	30 800		
2005	90 000	35 500	5 500	131 000
2006	90 000	33 500		
2007	96 100	33 500		
2008	99 500	33 000		
2009	102 400	32 400		
2010	105 700	40 600	20 000	166 300
2011	108 900	28 500		
2012	109 800	24 975	21 395	156 170

Lähde: Ranskan viranomaisten omat laskelmat

Ranskan viranomaisten mukaan EU:n ulkopuolelta peräisin olevan rommin markkinaosuus on noussut Ranskan emämaan alueella, sillä se oli 1 prosentti vuonna 2000, 4,2 prosenttia vuonna 2005, 12 prosenttia vuonna 2010 ja 13,7 prosenttia vuonna 2012. Samaan aikaan tällaisen tuonnin osuus on alentunut koko Euroopan rommimarkkinoilla 77 prosentista 75 prosenttiin.

Tärkein syy siihen, miksi ”perinteinen” rommi menestyy Ranskan markkinoilla on se, että Ranska kantaa siitä alennettua valmisteveroa, joka saa olla enintään 50 prosenttia alhaisempi kuin yleinen verokanta. Lisäksi vuodesta 2012 alkaen Ranska on soveltanut alennusta myös VSS-maksuun ottaakseen huomioon VSS-maksun laskutavan muutoksen. Aiemmin laskuperusteena oli VSS-maksu/hehtolitra mutta nykyisin se on VSS-maksu/hehtolitralta puhdasta alkoholia, mikä heikensi alkoholipitoisuudeltaan korkeamman ”perinteisen” rommin asemaa kolmansista maista tuotavaan rommiin nähden. Ranska kantaa nyt valmisteveroa ja VSS-maksua ”perinteisestä” rommista yhteensä 1 264,20 euroa hehtolitralta puhdasta alkoholia ja kolmansista maista tuotavasta rommista 2 193,00 euroa hehtolitralta puhdasta alkoholia (taulukko 3).

Taulukko 3

”Perinteisen” rommin ja kilpailevan rommin valmistevero ja VSS-maksu
- euroa hehtolitralta puhdasta alkoholia –

Vero- ja maksu- kanta vuoden lopussa	FOD-rommi			Muu rommi			FOD-rommin etu	
	<i>Valmis- tevero</i>	<i>VSS-maksu</i> ¹	<i>Yhteensä</i>	<i>Valmis- tevero</i>	<i>VSS-maksu</i> ²	<i>Yhteensä</i>	<i>€/ hehtolitr aa puhdast</i>	<i>alennus yleisen vero- ja maksukannan summaan</i>
2008	835,00	325,00	1 160,00	1 450,00	325,00	1 775,00	615,00	34,6 %
2009	848,00	400,00	1 248,00	1 471,75	400,00	1 871,75	623,75	33,3 %
2010	858,38	400,00	1 258,38	1 512,96	400,00	1 912,96	654,58	34,2 %
2011	859,24	400,00	1 259,24	1 514,47	400,00	1 914,47	655,23	34,2 %
2012 ³	903,00	361,20	1 264,20	1 660,00	533,00	2 193,00	928,80	42,4 %
2013	918,80	367,52	1 286,32	1 689,05	542,33	2 231,38	945,06	42,4 %

Lähde: Omat laskelmat.

Tällaisen politiikan ansiosta ”perinteisen” rommin markkinaosuus on Ranskan emämaan alueella pysynyt 87 prosentissa, mikä on huomattavasti suurempi kuin muilla EU-markkinoilla, joilla sen osuus on hieman yli 10 prosenttia. Toisaalta tämä on tarkoittanut

¹ Ennen vuotta 2009 VSS-maksu oli 130 euroa hehtolitralta, mikä on sama kuin 325 euroa hehtolitralta puhdasta alkoholia (tilavuusprosentti 40). Vuonna 2011 se nousi 160 euroon hehtolitralta (400 euroa hehtolitralta puhdasta alkoholia) ja vuodesta 2012 alkaen a) sen laskuperusteena on ollut hehtolitralta puhdasta alkoholia ja b) se saa FOD-rommiin sovellettaessa olla enintään 40 prosenttia valmisteverokannasta.

² Ks. alaviite 1

³ Vero- ja maksukannat muuttuivat kaksi kertaa vuonna 2012. Toukokuussa tehtyyn toiseen muutokseen asti FOD-rommin etu oli 972,02 euroa hehtolitralta puhdasta alkoholia.

verotulojen menetyksiä Ranskan veroviranomaisille. Verotulojen menetyksen onkin arvioitu nousseen yli 120 miljoonaan euroon vuonna 2012, kun se oli 70 miljoonaa euroa vuonna 2007. Näissä luvuissa on otettu huomioon alennetut valmisteverot ja VSS-maksut sekä alv-tulojen menetykset⁴ (taulukko 4).

Taulukko 4

”Perinteisestä” rommista kannettavan alennetun valmisteveron ja VSS-maksun aiheuttamat tulonmenetykset

	FOD-rommin myyntimäärä Ranskassa kiintiössä ⁵ (hehtolitraa puhdasta alkoholia)	FOD-rommin ja muiden väkevien alkoholijuomien valmisteveron erot ⁶ (€ / hehtolitraa puhdasta alkoholia)	FOD-rommista kannettavan alennetun valmisteverokannan vuoksi menetetyt valmistevero- ja VSS-tulot (milj. euroa)	Menetetty alv-tulot (19,6 prosenttia valmisteverosta ja VSS-maksusta) (milj. euroa)
2007	96 100	615,00	59,1	11,6
2008	99 500	615,00	61,2	12,0
2009	102 400	623,75	63,9	12,5
2010	105 700	654,58	69,2	13,6
2011	108 900	655,23	71,3	14,0
2012	109 800	928,80	102,0	20,0

Lähde: Omat laskelmat.

3. POIKKEUKSEN KUSTANNUSHAITAT JA OIKEASUHTEISUUS

Ranskan merentakaisten departementtien ”perinteisen” rommin tuottajille myönnettäviä korvaustoimenpiteiden oikeasuhteisuuden osalta olisi tarkasteltava seuraavia kolmea seikkaa:

- erot tuotantokustannuksissa (ja kuljetuskustannuksissa),
- erot myyntikustannuksissa, mikä selittyy sillä, että alkoholipitoisuudeltaan korkeamman rommin ja isommissa pulloissa olevan rommin valmistevero ja VSS-maksu on korkeampi,
- ”perinteisen” rommin markkinaosuuden kehitys sekä Ranskan että koko Euroopan markkinoilla.

⁴ Tämä arviointi voi kuitenkin olla jossakin määrin ylläkantissa, koska siinä ei oteta huomioon, että tukku- ja vähittäismyyjät eivät välttämättä ole siirtäneet valmistevero- ja VSS-alennusta kokonaisuudessaan kuluttajien maksamaan hintaan eikä sitä, että yleisen valmisteverokannan ja VSS-maksukannan soveltaminen saattaisi vähentää kysyntää ja että ”perinteisen” rommin korvaaminen ”yksi yhteen” kilpailevalla rommilla alentaisi verotuloja, koska kilpailevan rommin alkoholipitoisuus on alhaisempi.

⁵ Lähde: KOM(2011) 577 lopullinen, 22.9.2011. Samasta lähteestä saadut vuosia 2011–2013 koskevat arviot, jotka ovat myös päätöksen 896/2011 johdanto-osan kappaleissa.

⁶ Väkevien alkoholijuomien yleisen valmisteverokannan ja FOD-rommin alennetun valmisteverokannan ero, mukaan lukien VSS-maksu.

Viimeksi mainittua seikkaa koskevat luvut osoittavat, että ”perinteisen” rommin markkinaosuus Ranskan emämaan alueella (jossa sille myönnetään tukea) näyttää alenevan, kun taas muualla Euroopassa (jossa sille ei myönnetä tukea) se on vakiintunut.

3.1 Erot tuotantokustannuksissa

Syrjäisimpien alueiden erityispiirteiden ja rajoitteiden kielteiset vaikutukset rommin tuottajiin voidaan lähtökohtaisesti ilmaista raha-arvona parhaiten siten, että näillä alueilla tuotetun rommin ja muualla maailmassa tuotetun rommin tuotantokustannuksia (mukaan lukien Manner-Eurooppaan/Ranskaan kuljettamisesta aiheutuvat kustannukset) eroja verrataan keskenään.

Vaikka ruoko-sokeri-rommi-arvoketjua on pyritty kaikin keinoin nykyaikaistamaan Ranskan merentakaisissa departementeissa, myyntikelpoisen rommin tuotanto on Ranskan toimittamien tietojen mukaan siellä noin kolme kertaa kalliimpaa kuin muualla maailmassa. FOD-rommin tuonti hankintamenoin (mukaan lukien rahti- ja vakuutuskustannukset) maksaisi noin 300 euroa hehtolitralta puhdasta alkoholia, kun taas tämä hinta olisi muualla tuotetun rommin osalta vain noin 100 euroa hehtolitralta puhdasta alkoholia (taulu 5).

Taulukko 5

”Perinteisen” rommin ja kolmansista maista tuotavan rommin kustannuserot (verojen jälkeen)

yleistä vero- ja maksukantaa sovellettaessa

(litraa puhdasta alkoholia kohden ja pulloa kohden)

	FOD-rommi	FOD-rommi	FOD-rommi	FOD-rommi	FOD-rommi	FOD-rommi	FOD-rommi	Kolmansien maiden rommi
	70 cl 40 °	70 cl 42 °	70 cl 50 °	1 litra 40 °	1 litra 50 °	1 litra 55 °	1 litra 59 °	70 cl 37,5 °
Rommin kustannukset / litraa puhdasta alkoholia (ml. ja vakuutus-rahtikustannukset)	3,00	3,00	3,00	3,00	3,00	3,00	3,00	1,01
A: Nesteen kustannukset	0,84	0,88	1,05	1,20	1,50	1,65	1,77	0,27
B: Lastin purkamisen kustannukset	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04
C: Tullit	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,17
D: Pullotuskustannukset	0,40	0,40	0,40	0,50	0,50	0,50	0,50	0,40
E: Työkustannukset lastin purkamisen jälkeen	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25	0,25
F: Kuljetus emämaan alueelle	0,07	0,07	0,07	0,08	0,08	0,08	0,08	0,07
A–F yhteensä	1,60	1,64	1,80	2,07	2,37	2,52	2,64	1,20
G: Valmistevero	4,73	4,97	5,91	6,76	8,45	9,29	9,97	4,43
H: VSS-maksu	1,52	1,59	1,90	2,17	2,71	2,98	3,20	1,42
Alv	1,54	1,61	1,89	2,16	2,65	2,90	3,10	1,38

Myyntihinta (kaikkine veroineen ja maksuineen) ennen myynti- ja jakelukatetta	9,39	9,81	11,51	13,15	16,18	17,69	18,90	8,43
Myytyjen pullojen lukumäärä tuhansina (Nielsen-tietokanta 2011)	9029,9	1271,2	2618,0	6716,0	3941,6	3684,2	35,6	8150

3.2 Erot myyntikustannuksissa

Tämän kustannuseron vaikutuksia pahentaa se, että Ranskassa myytävä ”perinteinen” rommi on yleensä alkoholipitoisuudeltaan korkeampi (40, 42, 50, 55 tai 59 tilavuusprosenttia eikä 37,5 tilavuusprosenttia) ja se myydään isommissa pulloissa (litran pulloissa 0,7 litran pullojen sijaan). Korkeampi alkoholipitoisuus tarkoittaa puolestaan, että korkeamman valmisteveron ja VSS-maksun (vuodesta 2012 alkaen) lisäksi myös alv on korkeampi myytävää rommilitraa kohden. Näin ollen kustannushaitta (mukaan lukien verot) voi olla 0,95–3,07 euroa 0,7 litran pulloa kohden (alkoholipitoisuus enintään 50 tilavuusprosenttia) ja 10,47 euroa yhden litran pulloa kohden (alkoholipitoisuus enintään 59 tilavuusprosenttia) (taulukko 5).

”Perinteisen” rommin myynnissä aiheutuva kustannushaitta ei näin ollen johdu pelkästään korkeammista tuotanto- ja kuljetuskustannuksista vaan myös korkeammista myyntikustannuksista, jotka liittyvät FOD-rommin ”perinteisiin” ominaisuuksiin, sillä ”perinteisestä” rommista kannettavat verot ja maksut ovat korkeammat sen myyntitavasta johtuen (korkeampi alkoholipitoisuus ja suuremmat pullot).

Vain kolmasosa ”perinteisestä” rommista myydään suurin piirtein samanlaisissa pulloissa kuin kilpailevat tuotteet (eli pullon vetoisuus 0,7 litraa) ja on alkoholipitoisuudeltaan 40° (eikä 37,5°). Jos pullo otetaan viitearvoksi laskettaessa kustannuseroa (verojen jälkeen) muihin toimituksiin verrattuna, kustannusero olisi noin 340 euroa hehtolitralla puhdasta alkoholia tai noin 20 prosenttia vuonna 2012 sovelletusta yleisestä valmisteverokannasta. Edellä sanotun perusteella tällaisen kustannuseron (verojen jälkeen) korvaamista voidaan edelleen pitää oikeasuhteisena toimenä.

Lisäksi vaikka ”perinteistä” rommia myydään huomattavasti alhaisemmalla hinnalla kuin kolmansista maista tuotavaa vastaavaa rommia alennetun valmisteveron ja VSS-maksun vuoksi (taulukko 6), se ei ole siitä huolimatta pystynyt säilyttämään markkinaosuuttaan Ranskan emämaan alueella viimeisen vuosikymmenen aikana. Tämä antaa aiheen olettaa, että ”perinteinen” rommi kuuluu markkinasegmenttiin, jossa (suhteellinen) hinnankorotus aiheuttaa markkinaosuuden pienenemisen, kun taas (suhteellinen) hinnanalennus ei lisää markkinaosuutta.

Taulukko 6
Rommin vähittäishinnat Ranskassa
 2008–2012, euroa/pullo

	2008	2009	2010	2011	2012
<i>Rommi kolmansista maista</i>					
Havana club (70 cl, 37,5 til-%)		13,57	14,11	14,42	14,65 15,90
Bacardi (70 cl 37,5 til-%)		13,44	13,89	14,25	14,21 14,92
<i>”Perinteinen” rommi</i>					
Saint James (70 cl, 40 til-%)			11,14	11,17	11,32
Négrita (100 cl, 40 til-%)		10,49	10,66	10,54	10,47 10,66
Charrette (100 cl, 49 til-%)		13,89	14,54	14,39	14,48 15,02
Dillon (100cl, 55 til-%)		14,82	15,65	16,37	16,41 17,00

Lähde: IRI:n markkinatutkimukset

Näyttää myös siltä, että ”perinteistä” rommia myydään usein alhaisemmilla myynti- ja jakelukatteilla tukku- ja vähittäismyynnin arvoketjussa. Kun ”perinteisen” rommin vähittäismyyntihintaa verrataan kilpailevan rommin vähittäismyyntihintoihin (taulukko 6) ja omakustannushintaan (ennen veroja ja myynti- ja jakelukatetta) (taulukko 5) ja sovelletaan sen jälkeen valmisteveroon ja VSS-maksuun enintään 50 prosentin alennusta, kolmansista maista tuotavan rommin myynti- ja jakelukatteet ovat selvästi yli 80 prosenttia, kun taas yhden litran pulloissa myytävän ”perinteisen” rommin, jonka alkoholipitoisuus on korkeampi, vastaavat katteet ovat vain hieman yli 60 prosenttia,

3.3 Poikkeuspäätöksen oikeasuhteisuus

SEUT-sopimuksen 110 artiklassa määrätään, että jäsenvaltiot eivät saa määrätä muiden jäsenvaltioiden tuotteille minkäänlaisia korkeampia välittömiä tai välillisiä sisäisiä maksuja, kuin ne välittömästi tai välillisesti määräävät samanlaisille kotimaisille tuotteille. Jäsenvaltiot eivät liioin määrää muiden jäsenvaltioiden tuotteille sellaisia sisäisiä maksuja, joilla välillisesti suojellaan muuta tuotantoa.

SEUT-sopimuksen 349 artiklan nojalla neuvosto voi kuitenkin antaa jäsenvaltioille, joilla on syrjäisimpiä alueita ja departementteja, luvan poiketa SEUT-sopimuksen 110 artiklan määräyksistä näiden alueiden kehitystä suuresti haittaavan rakenteellisen, sosiaalisen ja taloudellisen tilanteen huomioon ottamiseksi. Tällainen poikkeus ei saa heikentää unionin oikeusjärjestyksen, sisämarkkinat ja yhteiset politiikat mukaan luettuina, yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta. SEUT-sopimuksen 113 artiklan mukainen verotuspolitiikka on esimerkki tällaisesta yhteisestä politiikasta. Näin ollen tällaisten poikkeusten on pysyttävä oikeasuhteisina eli ne eivät saa mennä pidemmälle kuin mikä on tarpeen näiden alueiden talouden kehitystä heikentävien kielteisten toimintaedellytysten torjumiseksi eivätkä ne saa liikaa vääristää kilpailua sisämarkkinoilla. Sen vuoksi SEUT-sopimuksen 110 artiklaa koskevilla poikkeuksilla olisi periaatteessa vain korvattava kokonaan tai osittain näiden alueiden tuottajien kärsimät kustannushaitat.

Toisaalta muissa jäsenvaltioissa ei tuoteta rommia eikä muissakaan väkevässä alkoholijuomissa (esim. viski tai konjakki) ole juurikaan kilpailua. ”Perinteisen” rommin

hinnan olisi alennuttava melko paljon ennen kuin kuluttajat vaihtaisivat nämä kilpailevat tuotteet ”perinteiseen” rommiin.

Ranska väittää, että sille olisi annettava lupa korvata korkeammista tuotanto- ja lähetyskustannuksista sekä pullon koosta riippumattomasta korkeammasta pullokohtaisesta valmisteverosta ja VSS-maksusta aiheutuvat ”kustannushaitat” kokonaisuudessaan eli suuremmissa pulloissa myytävälle alkoholipitoisuudeltaan korkeammalle ”perinteiselle” rommille olisi myönnettävä suhteellisesti korkeampi valmisteveron alennus. Tätä perustellaan sillä, että Ranskan viranomaisten mukaan ranskalaiset ”perinteisen” rommin kuluttajat eivät halua maksaa enemmän suuremmissa pulloissa myytävästä alkoholipitoisuudeltaan korkeammasta rommista, josta kannettaisiin korkeampi valmistevero, VSS-maksu ja alv. Edellä esitetty analyysi näyttää puoltavan tätä näkemystä.

Tämän vuoksi Ranska pyysi lupaa (jonka neuvosto on myöntänyt vuoden 2013 loppuun asti) alentaa valmistevero enintään 50 prosenttia alhaisemmaksi kuin Ranskan yleinen verokanta. Ranskan tällä hetkellä kantama alennettu valmistevero on noin 55 prosenttia Ranskassa muihin väkeviin alkoholijuomiin sovellettavasta yleisestä verokannasta.

Lisäksi VSS-maksun laskuperusta on Ranskassa 1. tammikuuta 2012 alkaen 533 euroa hehtolitralta puhdasta alkoholia, kun se aiemmin oli 160 euroa hehtolitralta. Tämä VSS-maksu kannetaan kansallisen valmisteveron lisäksi. Unionin tuomioistuimen tuomion mukaan VSS-maksu ei ole valmistevero. VSS-maksu on kuitenkin yleisesti sovellettava maksu, jolle vahvistettu enimmäismäärä on 40 prosenttia valmisteverosta. Tällä hetkellä yleinen VSS-maksukanta on noin 32 prosenttia yleisestä valmisteverokannasta.

”Perinteisen” rommin veroetu (valmistevero ja VSS-maksu) on vuodesta 2012 alkaen ollut yhteensä noin 42 prosenttia yleisen valmisteverokannan ja yleisen VSS-maksukannan summasta.

Vaikka neuvoston päätöksellä 2007/659/EY, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston päätöksellä 896/2011/EU, myönnettiin ”perinteiselle” rommille enintään 50 prosentin alennus yleisestä valmisteverokannasta kiintiössä, jonka suuruus on 120 000 hehtolitraa puhdasta alkoholia, ”perinteisen” rommin VSS-alennusta ei otettu huomioon kyseisessä neuvoston päätöksessä.

Koska ei kuitenkaan ole mitään syytä kohdella valmisteveroja eri tavalla kuin muita alkoholijuomista kannettavia maksuja, kuten VSS-maksua, kahden toimenpiteen yhdistäminen yhdeksi toimenpiteeksi voi olla perusteltua, kunhan ”perinteisen” rommin kumulatiivinen suosiminen pysyy oikeasuhteisena.

Neuvosto olisi itse asiassa saattanut antaa Ranskalle luvan soveltaa alennettua VSS-maksua samalla tavalla kuin alennettua valmisteveroa, jos Ranska olisi ilmoittanut tästä VSS-maksuun tammikuusta 2012 alkaen sovellettavasta toimenpiteestä. Näin ollen ehdotetaan, että neuvosto antaa takautuvasti luvan soveltaa ”perinteiseen” rommiin VSS-maksun alennusta, joka saa olla enintään 50 prosenttia yleisestä VSS-maksukannasta, ja kiintiössä, jonka suuruus on 120 000 hehtolitraa puhdasta alkoholia.

3.4 Päätelmä

Sen vuoksi ehdotetaan, että Ranskalle olisi annettava lupa soveltaa vuosina 2014–2020 alennettua valmisteverokantaa ja VSS-maksukantaa, jossa alennus on enintään 50 prosenttia asianomaisesta yleisestä vero-/maksukannasta, mutta sekä valmisteveron että VSS-maksun

kumulatiivinen alennus ei saa olla yli 50 prosenttia suurempi kuin direktiivin 92/84/ETY 3 artiklan mukaisesti säädetty alkoholin kokonaisverokanta.

Lisäksi ehdotetaan, että Ranskan olisi annettava Euroopan komissiolle välikertomus viimeistään 31. heinäkuuta 2017, jotta komissio voi arvioida, ovatko veropoikkeuksen myöntämisperusteet edelleen voimassa ja onko Ranskan myöntämä veroetu yhä oikeasuhteinen ja riittävä kilpailukykyisen ruoko-sokeri-rommi-arvoketjun tukemiseksi Guadeloupeissa, Ranskan Guyanassa, Martiniquessa ja Réunionissa. Kertomuksessa olisi myös annettava tietoja myyntikustannuksista. Jos annettavista tiedoista käy ilmi, ettei veropoikkeuksen jatkaminen ole enää perusteltua joko osittain tai kokonaan tai että kilpailukykyyn kannalta ja kansainvälisen ulottuvuuden vuoksi on olemassa parempiakin vaihtoehtoja, toimenpide voidaan poistaa asteittain luvan voimassaolon päättymiseen mennessä.

4. EHDOTUKSEN OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Ehdotettujen toimien lyhyt kuvaus

Päätösehdotuksella annettaisiin Ranskalle lupa soveltaa 1. tammikuuta 2014 ja 31. joulukuuta 2020 välisenä aikana alennettua valmisteverokantaa ja alennettua VSS-maksukantaa Guadeloupeissa, Ranskan Guyanassa, Martiniquessa ja Réunionissa tuotettuun ”perinteiseen” rommiin kiintiössä, jonka suuruus on 120 000 hehtolitraa puhdasta alkoholia.

Alennetun vero- ja maksukannan summa (1 artiklassa tarkoitettu) voi olla alhaisempi kuin direktiivissä 92/84/ETY säädetty alkoholin vähimmäisvalmisteverokanta, mutta kumpikaan niistä ei saa olla yli 50 prosenttia alhaisempi kuin alkoholiin Ranskassa sovellettava vastaava yleinen vero-/maksukanta.

Ehdotuksella muutettaisiin vuosina 2012 ja 2013 neuvoston päätöstä 2007/659/EY, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston päätöksellä 896/2011/EU, lisäämällä sen soveltamisalaan VSS-maksu takautuvasti eli 1. tammikuuta 2012 alkaen siten, että alennettua VSS-maksukantaa voidaan soveltaa Guadeloupeissa, Ranskan Guyanassa, Martiniquessa ja Réunionissa tuotettuun ”perinteiseen” rommiin. Tämä alennettu VSS-maksukanta voi tänä aikana olla myös alhaisempi kuin direktiivissä 92/84/ETY säädetty alkoholin vähimmäisvalmisteverokanta, mutta enintään 50 prosenttia alhaisempi kuin yleinen VSS-maksukanta.

Ranskan viranomaisten on annettava komissiolle välikertomus viimeistään 31. heinäkuuta 2017, jotta komissio voi arvioida, ovatko veropoikkeuksen myöntämisperusteet edelleen voimassa ja onko Ranskan myöntämä veroetu yhä oikeasuhteinen ja riittävä, jotta Guadeloupen, Ranskan Guyanan, Martiniquen ja Réunionin ruoko-sokeri-rommi-arvoketjulle korvattaisiin näiden alueiden kehitystä vakavasti hidastava epäsuotuisa rakenteellinen, sosiaalinen ja taloudellinen tilanne, jota entisestään pahentaa niiden syrjäisyys, saaristoasema, pieni koko, vaikea pinnanmuodostus ja ilmasto sekä riippuvuus muutamista tuotteista. Välikertomuksessa on myös oltava ajantasaisia tietoja asianomaisista myyntikustannuksista ja toimenpiteistä, joita on mahdollisesti toteutettu niiden yhdenmukaistamiseksi kilpailevien tuotteiden myyntikustannusten kanssa

Oikeusperusta

SEUT-sopimuksen 349 artikla.

Toissijaisuusperiaate

Ainoastaan neuvostolla on SEUT-sopimuksen 349 artiklan nojalla valtuudet toteuttaa syrjäisimpien alueiden hyväksi erityistoimenpiteitä, joilla mukautetaan perustamissopimusten, mukaan lukien yhteisten politiikkojen, soveltamista kyseisiin alueisiin syrjäisimpien alueiden taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen vaikuttavien pysyvien haittojen vuoksi. Tämä pätee myös SEUT-sopimuksen 110 artiklaa koskeviin poikkeuksiin.

Näin ollen ehdotus neuvoston päätökseksi on toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Suhteellisuusperiaate

Ehdotus ei mene pidemmälle kuin mikä on tarpeen korkeampina tuotanto- ja myyntikustannuksina ilmenevien epäsuotuisten sosiaalisten ja taloudellisten olosuhteiden korjaamiseksi, jotka liittyvät perinteisen rommin tuotantoon ja sen myyntiin Ranskan emämaan alueella. Ehdotetut erityiset vero- ja maksujärjestelyt eivät näin ollen estä kilpailevaa rommia kasvattamasta markkinaosuuttaan Ranskan markkinoilla.

Sääntelytavan valinta

Ehdotettu sääntelytapa: Neuvoston päätös.

Muut sääntelytavat eivät soveltuisi seuraavista syistä: SEUT-sopimuksen 349 artiklan mukaiset poikkeukset on tehtävä neuvoston päätöksillä. Lisäksi ehdotuksella muutetaan säädöstä, joka on saman oikeusperustan (silloinen EY:n perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohta) nojalla annettu neuvoston päätös.

5. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotus ei vaikuta Euroopan unionin talousarvioon.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

luvan antamisesta Ranskalle soveltaa Guadeloupeissa, Ranskan Guyanassa, Martiniquessa ja Réunionissa tuotetusta ”perinteisestä” rommista kannettaviin tiettyihin välillisiin veroihin alennettua verokantaa ja päätöksen 2007/659/EY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 349 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁷,

noudattaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ranskalle annetaan neuvoston päätöksellä 2007/659/EY⁸ lupa soveltaa Guadeloupeissa, Ranskan Guyanassa, Martiniquessa ja Réunionissa tuotettavaan ja Ranskan emämaan alueella myytävään ”perinteiseen” rommiin alennettua valmisteverokantaa, joka saa olla alhaisempi kuin neuvoston direktiivissä 92/84/ETY⁹ säädetty vähimmäisvalmisteverokanta mutta enintään 50 prosenttia alhaisempi kuin alkoholille vahvistettu yleinen kansallinen valmistevero. Alennettua valmisteveroa on voitu 1 päivästä tammikuuta 2011 kantaa ainoastaan vuotuisessa kiintiössä, jonka suuruus on 120 000 hehtolitraa puhdasta alkoholia. Kyseisen poikkeuksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2013.
- (2) Ranskan viranomaiset pyysivät 12 päivänä maaliskuuta 2013 komissiota antamaan ehdotuksen neuvoston päätökseksi, jolla pidennettäisiin päätöksessä 2007/659/EY säädetyn poikkeuksen voimassaoloa entisin ehdoin seitsemällä vuodella 31 päivään joulukuuta 2020 asti. Tätä pyyntöä täydennettiin 3 päivänä heinäkuuta 2013 annetuilla lisätiedoilla ja muutettiin 2 päivänä elokuuta 2013 päätöksen soveltamisalaan lisättävien Ranskan eri verojen osalta.
- (3) Ranskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle myös, että kansallisen valmisteveron lisäksi kannettavaa sosiaalivakuutusmaksua ”cotisation sur les boissons alcooliques”

⁷ EUVL C XXX, XXX, s. XXX.

⁸ Neuvoston päätös 2007/659/EY, annettu 9 päivänä lokakuuta 2007, luvan antamisesta Ranskalle soveltaa alennettua valmisteverokantaa sen merentakaisissa departementeissa valmistettuun perinteiseen rommiin (EUVL 270, 13.10.2007, s. 12).

⁹ Neuvoston direktiivi 92/84/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen määrien lähentämisestä (EYVL L 316, 31.10.1992, s. 29).

(joka tunnetaan myös nimillä ”vignette sécurité sociale” ja ”VSS-maksu”), joka suoritetaan Ranskan sairausvakuutusrahastoon Ranskassa myytävistä alkoholijuomista näiden tuotteiden kohtuuttoman käytön aiheuttamien terveysriskien vähentämiseksi, koskevaa kansallista lainsäädäntöä oli muutettu 1 päivänä tammikuuta 2012. Erityisesti maksuperusta oli korotettu 533 euroon hehtolitralla puhdasta alkoholia, kun se aiemmin oli 160 euroa hehtolitralta kohden, ja VSS-maksulle vahvistettiin enimmäismäärä, joka oli sidoksissa sovellettavaan valmisteveroon.

- (4) Kun Ranskan viranomaiset pyysivät päätöksessä 2007/659/EY säädetyn poikkeuksen voimassaolon pidentämistä 31 päivään joulukuuta 2020, ne pyysivät komissiota lisäämään 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen VSS-maksun niiden verojen joukkoon, joiden verokantaa voidaan alentaa päätöksessä 2007/659/EY luetelluilla neljällä Ranskan syrjäisimmällä alueella tuotetun ”perinteisen” rommin osalta.
- (5) Sen vuoksi on aiheellisempaa antaa molemmat verot kattava uusi poikkeusta koskeva päätös, jossa direktiivissä 92/84/ETY säädetty valmistevero ja VSS-maksu eriytetään toisistaan, eikä laajentaa päätöksessä 2007/659/EY säädettyä poikkeusta.
- (6) Paikallisten markkinoiden pienen koon vuoksi merentakaisten departementtien tislaukset pystyvät kehittämään toimintaansa ainoastaan riittävällä läsnäololla Ranskan emämaan alueen markkinoilla, jotka ovat niiden tuottaman rommin pääasiallinen vientikohde (71 prosenttia). ”Perinteisen” rommin vaikeudet kilpailla unionin markkinoilla johtuvat seuraavista kahdesta syystä: tuotantokustannukset ovat korkeammat ja pullokohtaiset verot ovat korkeammat, koska ”perinteistä” rommia myydään tavallisesti suuremmissa pulloissa ja sen alkoholipitoisuus on korkeampi.
- (7) Ruoko-sokeri-rommi-arvoketjun tuotantokustannukset ovat merentakaisissa departementeissa korkeammat kuin muualla maailmassa. Erityisesti palkkakustannukset ovat korkeammat, koska Guadeloupessa, Ranskan Guyanassa, Martiniquessa ja Réunionissa sovelletaan Ranskan sosiaalilainsäädäntöä. Näillä syrjäisimmillä alueilla on myös noudatettava unionin ympäristö- ja turvallisuusvaatimuksia, jotka edellyttävät investointeja ja kustannuksia, jotka eivät liity suoraan tuottavuuteen, vaikka osa näistä investoinneista katetaan unionin rakennerahastojen varoilla. Lisäksi kyseisten syrjäisimpien alueiden tislaukset ovat pienempiä kuin kansainvälisten ryhmittymien tislaukset. Tämän vuoksi tuotantokustannukset ovat korkeammat tuotantoyksikköä kohden. Kaikki nämä suorat lisätuotantokustannukset, mukaan lukien rahti- ja vakuutuskustannukset, olivat Ranskan viranomaisten mukaan vuonna 2012 yhteensä noin 12 prosenttia väkeviin alkoholijuomiin tavallisesti sovellettavasta Ranskan valmisteverosta.
- (8) ”Perinteistä” rommia myydään Ranskan emämaan alueella yleensä isommissa pulloissa (60 prosenttia rommista myydään yhden litran pulloissa) kuin kilpaileva rommi, joka tavallisesti myydään 0,7 litran pulloissa, ja sen alkoholipitoisuus on korkeampi (40–59 tilavuusprosenttia) kuin kilpailevalla rommilla, jonka alkoholipitoisuus on 37,5 tilavuusprosenttia. Korkeampi alkoholipitoisuus tarkoittaa puolestaan sitä, että korkeamman valmisteveron ja VSS-maksun lisäksi myös arvonlisävero (alv) on korkeampi myytävää rommilitraa kohden. Sen vuoksi kumulatiiviset ”lisäkustannukset” eli korkeammat tuotanto- ja rahtikustannukset ja korkeammat verot (valmistevero ja alv) olivat vuonna 2012 noin 40–50 prosenttia väkeviin alkoholijuomiin tavallisesti sovellettavasta Ranskan valmisteverosta. Lisäksi 1 päivänä tammikuuta 2012 VSS-maksun laskuperusteeksi muutettiin 533 euroa hehtolitralla puhdasta alkoholia, kun se oli aiemmin 160 euroa hehtolitralta kohden, mikä aiheutti (alv mukaan lukien) alkoholipitoisuudeltaan korkeamman ”perinteisen”

rommin hintaan kielteisen vaikutuksen, jonka arvoksi arvioitiin 10 prosenttia yleisestä valmisteverokannasta. VSS-maksukantaa alennettiin tällaisen kielteisen vaikutuksen poistamiseksi, mikä hyödytti neljän Ranskan syrjäisimmän alueen ”perinteisen” rommin tuottajia.

- (9) Myönnettävän veroetuuden, joka sisältää sekä yhdenmukaistetun valmisteveron että VSS-maksun, olisi pysyttävä oikeasuhteisena, jotta unionin oikeusjärjestyksen ja valtiontukipolitiikan yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta ei heikennetä ja kilpailun vääristyminen sisämarkkinoilla estetään.
- (10) Olisi myös otettava huomioon vuosikymmenen ajan kestänyt käytäntö myydä ”perinteistä” rommia alkoholipitoisuudeltaan korkeampana kuin muuta rommia, minkä vuoksi kannettavat verot ovat korkeammat.
- (11) Vuonna 2012 Ranska kantoi ”perinteisestä” rommista valmisteveroa 903 euroa hehtolitralta puhdasta alkoholia, joka on 54,4 prosenttia yleisestä verokannasta. Sen kantama VSS-maksu oli 361,20 euroa hehtolitralta puhdasta alkoholia, joka on 67,8 prosenttia yleisestä VSS-maksukannasta. Nämä molemmat alennukset huomioon ottaen veroetuudeksi saadaan 928,80 euroa hehtolitralta puhdasta alkoholia eli 42,8 prosenttia yhteenlasketusta yleisestä vero- ja maksukannasta (valmistevero ja VSS-maksu).
- (12) Ranskalle annetaan päätöksellä 2007/659/EY lupa alentaa ”perinteiseen” rommiin sovellettava kansallinen valmistevero enintään 50 prosenttia alhaisemmaksi kuin alkoholiin sovellettava yleinen kansallinen valmisteverokanta. Mainitussa päätöksessä ei ole otettu huomioon ”perinteisestä” rommista kannettavaa alennettua VSS-maksukantaa, joka otettiin käyttöön vasta 1 päivänä tammikuuta 2012 toimenpiteenä, jolla korvataan VSS-maksujärjestelmän uudistuksen kyseiselle rommille aiheuttamaa lisätaakka.
- (13) On tarpeen korjata tämä tilanne soveltamalla VSS-maksuun samoja periaatteita kuin yhdenmukaisiin valmisteveroihin SEUT-sopimuksen 110 artiklaa koskevassa poikkeuksessa. Samalla olisi asetettava tammikuusta 2014 alkaen veroetuudelle yläraja, joka ilmaistaan prosenttiosuutena väkeville alkoholijuomille vahvistetun ja hehtolitroina puhdasta alkoholia kohden määritettävistä yhdenmukaistetun valmisteveron yleisestä verokannasta ja VSS-maksun yleisestä maksukannasta.
- (14) Uusi poikkeus olisi myönnettävä seitsemäksi vuodeksi 1 päivästä tammikuuta 2014 31 päivään joulukuuta 2020.
- (15) Ranskan olisi annettava välikertomus, jotta komissio voi arvioida, ovatko poikkeuksen myöntämisperusteet edelleen voimassa, onko Ranskan myöntämä veroetus yhä oikeasuhteinen ja onko veropoikkeusjärjestelmälle olemassa vaihtoehtoisia toimenpiteitä, jotka myös ovat riittäviä kilpailukykyisen ruoko-sokeri-rommi-arvoketjun tukemiseksi niiden kansainvälinen ulottuvuus huomioon ottaen.
- (16) Päätöksessä 2007/659/EY ei ole voitu vielä ottaa huomioon VSS-järjestelmän uudistuksen jälkeen vallinneita uusia olosuhteita. Sen vuoksi on tarpeen muuttaa mainittua päätöstä lisäämällä siinä säädettyyn poikkeukseen alennettu VSS-maksukanta 1 päivästä tammikuuta 2012.
- (17) Tällä päätöksellä ei rajoiteta perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan mahdollista soveltamista,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen siitä, mitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 110 artiklassa määrätään, Ranskalle annetaan lupa soveltaa Ranskan emämaan alueella Guadeloupeissa, Ranskan Guyanassa, Martiniquessa ja Réunionissa tuotettuun ”perinteiseen” rommiin valmisteverokantaa, joka on alhaisempi kuin direktiivin 92/84/ETY 3 artiklassa alkoholille säädetty täysi verokanta, ja ”cotisation sur les boissons alcooliques” -maksua, jäljempänä ’VSS-maksu’, joka on alhaisempi kuin kansallisessa lainsäädännössä vahvistettu täysi maksukanta.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa säädetty poikkeus koskee ainoastaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 110/2008¹⁰ liitteessä II olevan 1 kohdan f alakohdassa määriteltyä rommia, joka on tuotettu Guadeloupeissa, Ranskan Guyanassa, Martiniquessa tai Réunionissa tuotantopaikalla kerätystä sokeriruo’osta, joka sisältää muita haihtuvia aineita kuin etyyli- ja metyylialkoholia vähintään 225 grammaa hehtolitralla puhdasta alkoholia, ja jonka alkoholipitoisuus on vähintään 40 tilavuusprosenttia.

3 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettua 2 artiklassa tarkoitettuun rommiin sovellettavia alennettua valmisteverokantaa ja alennettua VSS-maksukantaa sovelletaan ainoastaan vuotuisessa kiintiössä, jonka suuruus on 120 000 hehtolitraa puhdasta alkoholia.

2. Tämän päätöksen 1 artiklassa tarkoitetut alennettu valmisteverokanta ja alennettu VSS-maksukanta voivat olla alhaisemmat kuin direktiivissä 92/84/EYU alkoholille säädetty vähimmäisvalmisteverokanta mutta enintään 50 prosenttia alhaisemmat kuin direktiivin 92/84/ETY 3 artiklassa alkoholille säädetty täysi verokanta tai VSS-maksulle alkoholin osalta vahvistettu täysi maksukanta.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa sallittu kumulatiivinen veroetu saa olla enintään 50 prosenttia direktiivin 92/84/ETY 3 artiklan mukaisesti alkoholille säädetystä täydestä verokannasta.

4 artikla

Ranskan on viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2017 annettava komissiolle kertomus, jonka perusteella komissio voi arvioida, ovatko poikkeuksen perusteet edelleen voimassa ja onko Ranskan myöntämä veroetus edelleen oikeasuhteinen ja riittävä ja odotetaanko sen pysyvän oikeasuhteisena ja riittävän kilpailukykyisen ruoko-sokeri-rommi-arvoketjun tukemiseksi Guadeloupeissa, Ranskan Guyanassa, Martiniquessa ja Réunionissa.

5 artikla

Muutetaan päätös 2007/659/EY seuraavasti:

(1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 110/2008, annettu 15 päivänä tammikuuta 2008, tislattujen alkoholijuomien määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta (EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16).

”1 artikla

Poiketen siitä, mitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 110 artiklassa määrätään, Ranskalle annetaan lupa soveltaa Ranskan emämaan alueella Guadeloupeissa, Ranskan Guyanassa, Martiniquessa ja Réunionissa tuotettuun ”perinteiseen” rommiin valmisteverokantaa, joka on alhaisempi kuin direktiivin 92/84/ETY 3 artiklassa alkoholille säädetty täysi verokanta, ja ”cotisation sur les boissons alcooliques” -maksua, jäljempänä ’VSS-maksu’, joka on alhaisempi kuin kansallisessa lainsäädännössä vahvistettu täysi maksukanta.”

(2) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettua 2 artiklassa tarkoitettuun rommiin sovellettavia alennettua valmisteverokantaa ja alennettua VSS-maksukantaa sovelletaan ainoastaan vuotuisessa kiintiössä, jonka suuruus on 120 000 hehtolitraa puhdasta alkoholia.

2. Tämän päätöksen 1 artiklassa tarkoitetut alennettu valmisteverokanta ja alennettu VSS-maksukanta voivat olla alhaisempia kuin direktiivissä 92/84/EYU alkoholille säädetty vähimmäisvalmisteverokanta mutta enintään 50 prosenttia alhaisemmat kuin direktiivin 92/84/ETY 3 artiklassa alkoholille säädetty täysi verokanta tai alkoholille vahvistettu täysi VSS-maksukanta.”

6 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014 31 päivään joulukuuta 2020.

Asetuksen 5 artiklaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2012 31 päivään joulukuuta 2013.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*